

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2006789

van 22 maart 2013

Opposant: **BIOFARMA**
50 rue Carnot
92284 SURESNES CEDEX
Frankrijk

Gemachtigde: **Distinctive SPRL**
Parc Scientifique Einstein, Rue du Bosquet 3
1348 Louvain-la-Neuve
België

Ingeroepen recht : **Internationale inschrijving 357921**
ARCALION

tegen

Verweerder: **Regeneron Pharmaceuticals, Inc., New York corporation**
777 Old Saw Mill River Road
Tarrytown, New York 10591-6707
Verenigde Staten van Amerika

Gemachtigde: **Landmark B.V.**
Drentsestraat 4
3812 EH Amersfoort
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1230431**
ARCALYST

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 8 augustus 2011 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk ARCALYST voor waren in klasse 5. Het depot is onder nummer 1230431 in behandeling genomen en gepubliceerd op 11 augustus 2011.
2. Op 29 september 2011 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de eerdere internationale inschrijving 357921 van het woordmerk ARCALION, ingeschreven op 1 september 1969 voor waren in klasse 5.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 3 oktober 2011.
8. Opposant heeft argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend op 24 oktober 2011. Op grond van regel 1.17, lid 1, sub c van het Uitvoeringsreglement (hierna: "UR") heeft het Bureau deze nog niet doorgezonden aan de wederpartij.
9. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 4 december 2011. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 9 december 2011 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden. In deze mededeling heeft het Bureau opposant verzocht om aan te geven of de reeds ingediende argumenten als volledig beschouwd moesten worden of dat er nog aanvullende argumenten ingediend zouden worden. Opposant heeft een termijn tot en met 9 februari 2012 gekregen om te reageren.
10. Op 20 december 2011 heeft de opposant aangegeven dat de reeds ingediende argumenten als volledig beschouwd konden worden. Deze zijn op 9 januari 2012 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 9 maart 2012 is gegeven om hierop te reageren.
11. Op 27 januari 2012 heeft verweerder te kennen gegeven dat hij in dit stadium van de procedure nog niet wenste te reageren op de argumenten van opposant, maar dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot het ingeroepen recht.

12. Op 6 februari 2012 heeft het Bureau opposant verzocht bewijzen van gebruik in te dienen en hem hiertoe een termijn gesteld tot en met 6 april 2012.

13. Op 5 maart 2012 heeft opposant de gevraagde bewijzen van gebruik ingediend. Het Bureau heeft deze op 23 april 2012, vergezeld van een vertaling van de begeleidende brief, doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 23 juni 2012 om daarop te reageren, alsmede op de argumenten van opposant.

14. Op 22 juni 2012 heeft verweerder zijn reactie ingediend op zowel de argumenten van opposant als op de overgelegde bewijzen van gebruik. Deze werd op 16 augustus 2012, vergezeld van een vertaling, door het Bureau aan opposant gezonden.

15. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

16. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

17. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten opposant

18. Opposant stelt dat de tekens op visueel vlak sterk overeenstemmen, aangezien 5 van de 8 letters op identieke wijze en in dezelfde volgorde worden hernomen in het betwiste teken.

19. Op fonetisch vlak meent opposant dat de tekens nagenoeg identiek zijn; de drie eerste lettergrepen zijn immers identiek, waarbij opposant ook opmerkt dat het eerste deel van een merk over het algemeen de aandacht zal trekken. Het verschil in de laatste lettergreep is volgens opposant niet voldoende om een auditief verschil te creëren.

20. Beide tekens hebben volgens opposant geen betekenis, waardoor het belang van de overeenkomsten op visueel en auditief vlak volgens opposant nog toeneemt.

21. De waren zijn volgens opposant nagenoeg identiek dan wel soortgelijk.

22. Opposant merkt verder nog op, dat op de lijst met geneesmiddelen van VIDAL enkel zijn eigen merk met ARCA begint.

23. Opposant concludeert dat er verwarringsgevaar bestaat tussen beide merken en verzoekt de oppositie toe te wijzen en het depot niet in te schrijven.

B. Argumenten verweerder

24. Verweerder verzoekt in de eerste plaats om gebruiksbewijzen.
25. Volgens verweerder is de totaalindruk van het ingeroepen recht en het betwiste teken op visueel vlak verschillend, ondanks het feit dat beide bestaan uit 8 letters en de prefix ARCA delen, omdat het ingeroepen recht eindigt met een in het oog springende en betekenisvolle suffix, namelijk LION, oftewel LEEUW. Hierdoor zijn volgens verweerder de verschillen groter dan de overeenkomsten.
26. Op fonetisch vlak meent verweerder dat de tekens in hun totaalindruk eveneens voldoende van elkaar verschillen, aangezien het oudere merk eindigt op het tweelettergrepige "LI-ON" terwijl het betwiste teken anders klinkt doordat het eindigt op één lettergreep. Behalve dat het aantal lettergrepen van de merken verschillend is, aldus verweerder, is ook de klank ervan zeer verschillend aangezien het oudere merk een zachte eindklank heeft terwijl het betwiste teken eindigt met een duidelijk hoorbare "s"-klank in combinatie met de zeer onderscheidende en harde "t"-klank.
27. Door de betekenis van de laatste lettergreep van het ingeroepen recht, LION, is er volgens verweerder sprake van een begripsmatig verschil tussen de merken. Dit wordt bevestigd, zo stelt verweerder, door de opposant zelf die immers in zijn reclamemateriaal de merknaam ARCALION liet vergezellen van "aansprekende LION plaatjes".
28. Verweerder meent dat er dusdanig veel merken zijn in het Benelux register die beginnen met het voorvoegsel ARCA, dat dit inmiddels verwaterd is en niet beschouwd kan worden als een zeer onderscheidend element in het oudere merk. Dit maakt het element LION in het oudere merk dominant, zo meent verweerder.
29. Verweerder concludeert dat de verschillen tussen de tekens in hun totaliteit opwegen tegen de eventuele overeenkomsten, waardoor er geen zodanige overeenstemming bestaat tussen beide dat er gevaar voor verwarring zou zijn te duchten.
30. Voor wat betreft de vergelijking van de waren merkt verweerder op dat de warenlijst van de deposant bestaat uit zeer specifieke injecteerbare farmaceutische preparaten. De lijst van de opposant is daarentegen, zo geeft verweerder aan, heel algemeen geformuleerd. Daarom bevreemdt het verweerder dat de opposant een beroep heeft gedaan op alle waren in klasse 5, aangezien deze volgens hem geenszins allemaal volstrekt identiek zijn aan de waren van de deposant, integendeel.
31. Beide merken hebben volgens verweerder een zeer verschillende toepassing, toediening, manier van verkrijging en prijsstelling. Bovendien zal het relevante publiek, aldus verweerder, extra oplettend zijn en een hoge mate van aandacht hebben, waardoor er geen verwarringsgevaar te duchten is tussen het ingeroepen recht en het betwiste teken.
32. Met betrekking tot de door de opposant toegestuurde bewijzen van gebruik stelt verweerder in de eerste plaats dat het aantal documenten dat werd overgelegd nogal gering is en weinig overtuigend. Verweerder meent verder dat de stukken geen normaal, instandhoudend (commercieel, extern) gebruik in de Benelux aantonen van het ingeroepen recht op naam van Biofarma. Voorzover het Bureau wel zou concluderen tot normaal gebruik, dan verzoekt verweerder dit te beperken tot "anti-asthenie"-producten.

33. Verweerder verzoekt de oppositie af te wijzen, het depot in te schrijven en opposant te veroordelen in de kosten.

III. **BESLISSING**

A.1. **Gebruiksbewijzen**

34. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het UR, dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in het Benelux-gebied in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

35. Aangezien de ingeroepen rechten meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag werden ingeschreven, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen gegrond.

36. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 11 augustus 2011. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 11 augustus 2006 tot 11 augustus 2011.

37. Overeenkomstig regel 1.29 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

38. Opposant dient de volgende stukken in ten bewijze van gebruik van zijn ingeroepen rechten:
- a. ontwerp van een doosje voor 30 tabletten met het merk ARCALION, ongedateerd;
 - b. ontwerp van een bijsluiter van het medicijn met het merk ARCALION, waarbij wordt vermeld dat het om een "psychostimulant" gaat, ongedateerd;
 - c. uitdraai van een site waarop het medicijn met de naam ARCALION besteld kan worden, met vermelding van de datum 30/12/2011;
 - d. verschillende afdrukken van lijsten met medicijnen die in met name Luxemburg worden verdeeld, waarop de naam ARCALION voorkomt;
 - e. facturen waaruit de verkoop van een product met de naam ARCALION blijkt.

39. Het Bureau stelt vast dat de overgelegde bewijzen van gebruik enkel betrekking hebben op de volgende waren in klasse 5: *psycho stimulerende middelen*. Zonder de gebruiksbewijzen verder inhoudelijk te beoordelen, volgt hieruit reeds dat voor de overige waren geen bewijs van gebruik is geleverd. Om proceseconomische redenen zal het Bureau daarom eerst deze waren vergelijken met die van het betwiste teken.

A.2. **Verwarringsgevaar**

40. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne

komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

41. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

42. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren en diensten

43. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

44. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen waarvoor het gebruik is aangetoond, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

45. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
KI 5 psycho stimulerende middelen.	KI 5 Injecteerbare farmaceutische preparaten en substanties voor de behandeling van metabole ziekten, te weten, jicht en jicht-gerelateerde ontstekingen.

46. Genoemde waren behoren tot dezelfde algemene warencategorie, te weten die van de geneesmiddelen. Geneesmiddelen hebben dezelfde aard (farmaceutische producten) en dezelfde doelstelling of bestemming (behandeling van gezondheidsproblemen bij de mens). Bovendien zijn zij bestemd voor dezelfde consumenten (medische beroepsbeoefenaars en patiënten) en worden zij langs dezelfde distributiekanaal afgezet (over het algemeen apotheken).

47. Echter, de categorie waartoe deze waren behoren betreft een zeer ruime categorie waren, die verschillend kunnen zijn. Zo is in dit specifieke geval de therapeutische toepassing van de waren verschillend: die van het ingeroepen recht zijn er op gericht de psyche te stimuleren, terwijl de waren van verweerder bestemd zijn voor het behandelen van ziekten met betrekking tot de stofwisseling (metabole ziekten). Zij zullen dus in verschillende gevallen worden voorgeschreven en behoren tot verschillende subcategorieën.

48. Op grond van het voorgaande dient te worden geoordeeld dat op grond van het feit dat geneesmiddelen tot dezelfde algemene warencategorie behoren, alleen een zwakke mate van soortgelijkheid van alle geneesmiddelen kan worden vastgesteld (zie GEU, Tolposan, T-331/09, 15 december 2010).

Conclusie

49. De waren van het betwiste teken zijn in lichte mate soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

Vergelijking van de tekens

50. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

51. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

52. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
ARCALION	ARCALYST

Visuele vergelijking

53. Zowel het ingeroepen recht als het betwiste teken zijn zuivere woordmerken. Ze bestaan beide uit 8 letters. In het betwiste teken zijn de eerste vijf letters van het ingeroepen recht identiek hernomen. Het einde van merk en teken is echter verschillend, het betreft volledig andere letters.

54. Op visueel vlak zijn de tekens in zekere mate overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

55. Het ingeroepen recht bestaat uit vier lettergrepen, het betwiste teken uit drie. Ondanks het feit dat de eerste twee lettergrepen van merk en teken op identieke wijze worden uitgesproken, zijn er ook verschillen in de uitspraak van de twee tekens in hun geheel beschouwd. Dit verschil is gelegen in de uitspraak als één enkele harde klank van de laatste lettergreep van het betwiste teken, terwijl het ingeroepen recht op het einde een zachte klank heeft, bovendien uitgesproken in twee lettergrepen.

56. Op auditief vlak bestaat er een zekere mate van overeenstemming tussen de tekens.

Begripsmatige vergelijking

57. Hoewel de gemiddelde consument een merk gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet let op de verschillende details ervan (GEU, arrest Lloyd, reeds aangehaald), neemt dit niet weg dat een consument die een woordteken waarneemt, dat teken zal ontleden in woordelementen die voor hem een concrete betekenis hebben of die gelijken op woorden die hij al kent (zie GEU, arrest Respicur, T-256/04, 13 februari 2007; arrest Aturion, T-146/06, 13 februari 2008 en arrest Galvalloy, T-189/05, 14 februari 2008).

58. In dit concrete geval zou dit het geval kunnen zijn bij de waarneming van het ingeroepen recht door de Franstalige of Engels sprekende consument, die in het achtervoegsel wellicht een verwijzing naar een leeuw, het Nederlandse woord voor "lion", zal zien. Beide tekens hebben echter als geheel geen betekenis, waardoor een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is, in tegenstelling tot wat verweerder meent (zie punt 27).

Conclusie

59. De tekens zijn op visueel en auditief vlak in zekere mate overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

A.3. Globale beoordeling

60. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

61. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd, reeds geciteerd).

62. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd, reeds geciteerd). Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument van farmaceutische producten dient geval per geval te worden vastgesteld, op basis van de omstandigheden van het dossier en in het bijzonder van de therapeutische indicaties van de betrokken

waren. In het geval van geneesmiddelen die aan een recept zijn onderworpen, zoals in dit geval, zal dit aandachtsniveau doorgaans hoger zijn, aangezien deze geneesmiddelen worden voorgeschreven door een arts en vervolgens gecontroleerd door een apotheker die deze aflevert aan de consumenten (zie GEU, arrest Galzin, T-483/04, 17 oktober 2006). Ook de eindgebruiker zal, aangezien het waren betreft die relatief ernstige aandoeningen behandelen, een verhoogd aandachtsniveau hebben (zie in die zin GEU, arrest Respicur, T-256/04, 13 februari 2007 en arrest Aturion, T-146/06, 13 februari 2008). Het Bureau gaat daarom uit van een verhoogd aandachtsniveau van het in aanmerking komend publiek.

63. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen en bekendheid werd niet aangetoond.

64. Gelet op de louter lichte soortgelijkheid van de betrokken waren, de beperkte mate van overeenstemming van de conflicterende merken en het aandachtsniveau van het relevante publiek dat hoger is dan het gemiddelde is er naar oordeel van het Bureau in onderhavig geval geen sprake van gevaar voor verwarring.

B. Overige factoren

65. Opposant stelt dat hij de enige is wiens merk op de lijst met geneesmiddelen van Vidal met ARCA begint (zie punt 22). Verweerder meent dat er dusdanig veel merken zijn in het Benelux register die beginnen met het voorvoegsel ARCA, dat dit inmiddels verwaterd is en niet beschouwd kan worden als een zeer onderscheidend element in het oudere merk (zie punt 28). Beide stellingen kunnen niet tot een andere conclusie leiden. Het enkele feit dat er al dan niet andere merken zijn ingeschreven, maakt een teken immers nog niet meer of minder onderscheidend en maakt nog niet dat er sneller of minder snel sprake zou zijn van verwarringsgevaar. Het is weliswaar niet volledig uitgesloten dat in bepaalde gevallen de co-existentie van oudere merken op de markt het vastgestelde gevaar voor verwarring van twee conflicterende merken vermindert. Hiermee kan echter slechts rekening worden gehouden indien de verweerder ten minste in de loop van de procedure genoegzaam heeft aangetoond dat deze co-existentie erop berust dat bij het relevante publiek geen sprake is van gevaar voor verwarring van de oudere merken waarop de verweerder zich beroept en het oudere merk van de opposant waarop die oppositie is gebaseerd, en onder het voorbehoud dat de betrokken oudere merken en de conflicterende merken identiek zijn (zie in die zin GEU, Top iX, T-57/06, 7 november 2007 ; LIFE BLOG, T-460/07, 20 januari 2010). In casu werd niet het bewijs geleverd dat de op de markt coëxisterende inschrijvingen identiek zijn

66. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten. Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de opposietaks, indien de oppositie volledig wordt afgewezen (of toegewezen).

C. Conclusie

67. Op basis van het voorgaande concludeert het Bureau dat er geen gevaar voor verwarring bestaat.

IV. BESLUIT

68. De oppositie met nummer 2006789 wordt afgewezen.
69. De Benelux merkaanvraag met nummer 1230431 wordt ingeschreven.
70. De opposant is 1.000 euro verschuldigd aan verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel afgewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 22 maart 2013

Cocky Vermeulen

Pieter Veeze

Saskia Smits

(rapporteur)

Administratieve behandelaar: Raphaëlle Gérard